Lietas Nr. C30346514
Lietas arhīva Nr. C-3465-14/4

LĒMUMS

Rīgā, 2014.gada 17.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I.Baiko,

ar sekretāri E.Ābolu,

piedaloties sūdzības iesniedzējai /pers. A/ un viņas pārstāvim /pers. B/,

zvērinātai tiesu izpildītājai /pers. C/,

piedzinēja pārstāvim zv.advokātam N.Grigalim

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ sūdzībā par Rīgas apgabaltiesas 60.iecirkņa zvērināta tiesu izpildītāja /pers. C/ rīcību un

k o n s t a t ē j a :

2013.gada 27.decembrī sūdzības iesniedzēja /pers. A/ iesniedza tiesā sūdzību par zvērināta tiesu izpildītāja (turpmāk -ZTI) /pers. C/ rīcību. Sūdzībā norādīts, ka 2012.gada jūnijā sūdzības iesniedzējai kļuvis zināms, ka ZTI /pers. C/ lietvedībā atrodas izpildu lieta par parāda piedziņu no /pers. A/ individuālā daudznozaru uzņēmuma Jūrmalā „Bolins" par labu AS „Aldaris". Izpildu dokuments izdots Jūrmalas pilsētas tiesas 2008.gada 11.jūnija tiesas sprieduma civillietā C17097407 piespiedu izpildei. Pamatojoties uz augstākminēto izpildu dokumentu, no 2012.gada 1.jūnija tiek uzsākti ieturējumi no sūdzības iesniedzējas, ka fiziskās personas pensijas. Ar 2012.gada 31.jūlija sūdzības iesniedzējas lūgumu tika paziņots ZTI, ka ar 2010.gada 1.februāra Jūrmalas tiesas spriedumu civillietā nr.C17154709 tika pasludināts parādnieka /pers. A/ individuālā daudznozaru uzņēmuma Jūrmalā „Bolins" maksātnespējas process, bet ar 2010.gada 1.jūnija Jūrmalas tiesas lēmumu maksātnespējas process tika izbeigts, sakarā ar bankrota procedūras pabeigšanu un 2010.gada 10.jūnijā parādnieks tika izslēgts no LR Uzņēmumu reģistra. Saskaņā ar 563.panta 1.daļu 3.punktu izpildu lietvedību pēc ieinteresētās personas lūguma izbeidz, ja prasījums vai pienākums nevar pāriet tiesību pārņēmējam pēc tās fiziskās personas nāves vai juridiskās personas izbeigšanās, kura bija piedzinējs vai parādnieks. Līdz ar to ar 2012.gada 31.jūlija lūgumu tika lūgts ZTI izbeigt izpildu lietvedību pret parādnieku**.** Neskatoties uz sūdzības iesniedzējas lūgumu, izpildu lietvedība nebija izbeigta un netika pieņemts kāds procesuālais lēmums par lūguma apmierināšanu vai noraidīšanu.

2013.gada 9.septembrī no ZTI tika saņemts nosūtītais paziņojums, ar kuru ZTI informēja, ka turpinās izpildu lietvedību. Savu rīcību ZTI pamatoja ar 2013.gada 29.augusta Tieslietu ministrijas atzinumu Nr.1-22/3271 un LR Augstākas tiesas 2005.gada 5.oktobra Senāta spriedumu lietā SKC-579.

Iepazīstoties ar Tieslietu ministrijas atbildi, sūdzības iesniedzēja konstatēja, ka atbildē Tieslietu ministrija atsaucas uz Maksātnespējas likumu, kurš bija pieņemts pēc parādnieka bankrota procedūras pabeigšanas. Sūdzības iesniedzējas skatījumā starp IK un IU ir būtiska starpība – IK ir fiziskā persona, bet IU – juridiskā persona. Līdz ar to, augstākminēto Tieslietu ministrijas viedokli nevar atzīt par pamatotu situācijā ar parādnieku. Arī uzskatams par nepamatotu ZTI atsaukums uz LR Augstākas tiesas 2005.gada 5.oktobra Senāta spriedumu lietā SKC-579, jo minētās lietas dalībnieks bija atbildētāja Individuālā uzņēmuma īpašnieks (fiziskā persona), nevis Individuālais uzņēmums un prasība tika vērsta tieši pret fizisko personu.

Izpildu lietā Nr.371/08 uzsākta, pamatojoties uz izpildu rakstu Nr.C17097407, kurā kā parādnieks noradīta juridiskā personā - IU „Bolins". Minētajā izpildu dokumentā sūdzības iesniedzēja nebija noradīta, ka parādniece. Ņemot vērā augstākminēto, var secināt, ka parāda piedziņa no sūdzības iesniedzējas ir nepamatota un pretlikumīga, bet izpildu lietvedība ir izbeidzama, sakarā ar to, ka parādnieks beidzis pastāvēt un tā pienākumi netika pārieti citai personai.

Saskaņā ar CPL izpildu lietvedību par parāda piedziņu var ierosināt tikai pret parādnieku, bet parādnieks, saskaņā ar CPL 543.panta 1.daļas 7.punktu - personā, kura noradīta izpildu raksta. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja uzskata par prettiesisko vērst šās izpildu

lietas ietvaros parāda piedziņu no viņas, jo viņa izpildu dokumentā nenorādīta, ka parādniece. Līdz ar to, 2013.gada 31.oktobrī ZTI tikai nosūtīts atkārtots lūgums par izpildu lietvedības izbeigšanu, līdzekļus, kas bija ieturēti no sūdzības iesniedzējas, kā no fiziskās personas izpildu lietas ietvaros atgriez un likumā noteiktajā kārtībā un termiņā paziņot par pieņemto lēmumu.

Neskatoties uz to, ka augstākminētais lūgums tika nosūtīts 2013.gada 31.oktobrī, atbilde uz lūgumu likumā noteiktajā termiņā nebija sniegtā. Līdz ar to, 2013.gada decembrī tika iesniegta tiesā sūdzība par tiesu izpildītājas rīcību, lūdzot atzīt par prettiesisko tiesu izpildītājas /pers. C/ rīcību - atbildes nesniegšanu uz 2013.gada 31.oktobra lūgumu par tiesvedības izbeigšanu, ka arī uzdot tiesu izpildītājai izbeigt izpildu lietvedību un atgriezt naudas līdzekļus, kuras bija piedzīti šī izpildu lietas ietvaros.

2014.gada 16.janvārī tika saņemts ZTI /pers. C/ 2013.gada 28.decembra paziņojums (saskaņā ar spiedogu aploksnē sūtījums bija nosūtīts 2014.gada 8.janvārī), kurā viņa informē par savu vēlmi pretlikumīgi turpināt piedziņu un pievienoja sava 2013.gada 8.novembra lēmuma kopiju, ar kuru bija noraidīts lūgums par izpildu lietvedības izbeigšanu. Arī savā paziņojumā ZTI noradīja, ka minētais lēmums bija nosūtīts sūdzības iesniedzējai 2013.gada 8.novembrī. Minētais fakts neatbilst patiesībai un sūdzības iesniedzējas skatījumā ZTI lēmums bija sagatavots ar tādu datumu, lai apgrūtinātu iespēju pārsūdzēt viņas pretlikumīgo rīcību. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka ZTI lēmums netika pamatots, ZTI nepilda likumā noteikto pienākumu un rīkojas ļaunprātīgi, t.i., neskatoties uz CPL 561.panta 1.daļas 3.punktā noteikto turpina izpildu lietvedību pret likvidēto parādnieku, vēršot piedziņu uz fiziskās personas, ienākumiem; pretēji CPL 543.panta 1.daļas 7.punktam, turpina veikt izpildu darbības; nesniedzot likumā noteiktajā termiņā atbildi uz lūgumu tika pārkāpta Iesnieguma likuma 5.panta 3.daļa, saskaņā ar kuru tiesu izpildītājai ir pienākums sniegt atbildi pēc būtības sapratīgā termiņā, bet ne vēlāk kā mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas.

Sūdzības iesniedzēja, atsaucoties uz Civilprocesa likuma 561.panta 1.daļas 3.punktu, 543.panta 1.daļas 7.punktu, 632.panta 1.un 3.daļu, lūdz tiesu atzīt par prettiesisko ZTI /pers. C/ rīcību - atbildes nesniegšanu uz 2013.gada 31.oktobra lūgumu par tiesvedības izbeigšanu likumā noteiktajā termiņā; ņemot vērā, ka ZTI /pers. C/ 2013.gada 8.novembra lēmums tika saņemts 2014.gada 16.janvārī atzīt par attaisnojošo termiņa nokavēšanu šā lēmuma pārsūdzēšanai un atjaunot procesuālo termiņu; atzīt par prettiesisku un atcelt ZTI /pers. C/ 2013.gada 8.novembra lēmumu, ar kuru noraidīts lūgums par tiesvedības izbeigšanu izpildu lietā Nr.371/08; uzdot ZTI /pers. C/ par pienākumu izbeigt izpildu lietvedību izpildu lietā Nr.371/08 un atgriez uz sūdzības iesniedzējai naudas līdzekļus, kas bija ieturēti no viņas, kā no fiziskās personas izpildu lietas Nr.371/08 ietvaros; līdz lietas izskatīšanai pēc būtības atlikt izpildu darbības izpildu lietā Nr.371/08; piedzīt no ZTI samaksāto valsts nodevu EUR 21,34 (Ls 15) apmērā un tiesāšanas izdevumus EUR 7,83 apmērā.

2014.gada 14.februārī tiesā saņemti /pers. C/ paskaidrojumi un izpildu lietas materiāli. Paskaidrojumos norādīts, ka ZTI lietvedībā reģistrēts Jūrmalas pilsētas tiesas 2008.gada 16.jūlijā izsniegtais izpildu raksts Nr.C17097407 par Ls 298,59 piedziņu no /pers. A/ individuālā uzņēmuma „Bolins" (turpmāk-IU) par labu AS „Aldaris", tiesas nolēmums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 2.jūlijā.

/pers. A/ (/pers. A/) iesniegtajā sūdzībā par ZTI rīcību pildot tiesas nolēmuma izpildi, minēti vairāki apstākļi, par kuriem būtu nepieciešams sniegt papildus paskaidrojumus. Tomēr sūdzības pamatā iesniedzēja vēlas noskaidrot vai ZTI bija pamats turpināt piedziņu pret viņu (veicot ieturējumus no pensijas) kā bijušā IU īpašnieku, jau pēc tam, kad pabeigta IU bankrota procedūra. Skaidras atbildes uz šo jautājumu likumā nav, pretēji tam, kā tas būtu gadījumā ar individuālo komersantu (turpmāk-IK). Šaubas par to, kā būtu izpildāms nolēmums, ir redzamas pēc izpildu lietas Nr.371/08 pievienotajām materiālu kopijām (sniedzot ZTI atbildes uz sūdzības iesniedzējas iesniegumiem). Arī zvērinātu tiesu izpildītāju praksē nav vienotas izpratnes par to, vai ir iespējama piedziņa no IU īpašnieka kā fiziskas personas jau pēc IU likvidācijas maksātnespējas procesā. Tiesu izpildītāja jau gadu atpakaļ norādīja piedzinējam, ka arī viņam ir tiesības vērsties tiesā ar sūdzību par ZTI darbībām sprieduma izpildīšanā, tādējādi radot iespēju tiesai lemt par tālāku nolēmuma izpildes virzību. Būtībā šāds pavērsiens izpildu lietā bija gaidāms - viena vai otra lietā iesaistītā puse būtu sniegusi tiesā sūdzību par ZTI darbībām, veicot tiesas nolēmuma izpildi.

Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējas pārstāvis sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem motīviem, paskaidrojot, ka 2012.gada jūnijā sūdzības iesniedzējai palika zināms par izpildu lietu. Izpildu rakstā norādīta juridiskā persona IU „Bolins", kurai 2010.gada 1.jūnijā pasludināts bankrots, tā beidza pastāvēt un izslēgta no Uzņēmumu reģistra. 2014.gada 16.janvārī tika saņemta atbildē uz 31.10.2013. lūgumu par izpildu lietas izbeigšanu, ar kuru ZTI paziņoja, ka ar 08.11.2013. lēmumu tika noraidīts lūgums par izpildu lietvedības izbeigšanu, kā arī paziņots par to, ka minētais lēmums sūdzības iesniedzējai bija nosūtīts 08.11.2013. Lūdz apmierināt sūdzību, izbeigt izpildu lietvedību un atgriezt piedzītas summas.

Tiesas sēdē /pers. C/ sūdzību atzina daļēji, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos izklāstītajiem motīviem un apsvērumiem, papildus paskaidrojot, ka likums neparedz tiesības lūgt izbeigt izpildu lietu sūdzības iesniedzējai (pēc parādnieka lūguma). Pārsūdzēt ZTI darbības vai rīcību sūdzības iesniedzēja varēja sen, jo vēl 18.06.2012. bija veikts pirmais ieturējums no viņas un viņai bija izskaidrotas tiesības pārsūdzēt to. Sūdzības iesniedzēja to nav darījusi. 2013.gada 8.novembrī ZTI taisījusi lēmumu par lūguma par izpildu lietas izbeigšanu noraidīšanu un tieši tajā datumā nosūtījusi lēmumu sūdzības iesniedzējai. Ņemot vērā, ka likums nenosaka ZTI pienākumu sūtīt šāda veida dokumentus ierakstītajā sūtījumā, ZTI apliecina tiesai, ka viņa nosūtījusi šo lēmumu ar Latvijas pasts starpniecību ka parasto dokumentu, to var apliecināt arī 08.11.2013. Latvijas pastam nodoto vienkāršo sūtījumu saraksts Nr.08/11/13/, līdz ar ko ZTI uzskata, ka kaut pusēm pastāv dažādi viedokli par tiesībām veikt piedziņu šajā izpildu lietā, bet sūdzība ir noraidāma, jo ZTI rīcība nav pārsūdzēta likumā noteiktajā termiņā, kā arī lēmums par attiekšanos izbeigt izpildu lietvedību ir tiesisks.

Tiesas sēdē piedzinēja AS „Aldaris" pārstāvis paskaidroja, ka sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu, jo ir nokavēti termiņi sūdzības iesniegšanai gan pārsūdzot ZTI darbību, jo par izpildu lietas veiktajam darbībām sūdzības iesniedzējai bija zināms vismaz kopš 2012.gada jūnija, gan par ZTI lēmumu atteikt izbeigt izpildu lietvedību, jo šādu lēmumu ZTI /pers. C/ pieņēma 2013.gada

8.novembrī un nosūtījusi to pusēm. Likums neparedz lēmuma nosūtīšanu ar ierakstīto sūtījumu, līdz ar ko nevar vainot ZTI par to, ka sūdzības iesniedzēja nesaņēma minēto lēmumu 2013.gada novembrī. Sūdzība nav skatāma, jo nav ievērots likumā noteiktais termiņš sūdzības iesniegšanai, kā arī ir noraidāma, jo nav saskatāmi pārkāpumi, kas attiecas uz ZTI rīcību. Uzskata, ka tiesu izpildītāja ir rīkojusies atbilstoši likuma prasībām.

Tiesa, pārbaudījusi sūdzību un tai pievienotos materiālus, kā arī izpildu lietas Nr.371/08 materiālus, noklausījusies sūdzības iesniedzējas pārstāvja, zvērinātas tiesu izpildītājas un piedzinēja pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, novērtējusi tiesas rīcībā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.60 /pers. C/ lietvedībā atrodas 2008.gada 14.augustā reģistrēta izpildu lieta Nr.371/2008, sakarā ar 16.07.2008. Jūrmalas pilsētas tiesas izdoto izpildu rakstu lietā Nr.C17097407, ar kuru tika nospriests: piedzīt no /pers. A/ IU „Boluns" par labu AS „Aldaris" pamatparādu Ls 206,32, līgumsodu Ls 51,58, valsts nodevu Ls 38,69 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 2.

Ar izpildu lietas materiāliem ir pieradīts, ka ZTI /pers. C/ laika posmā no 2008.gada 14.augusta līdz 2010.gada 19.maijam veica savus pienākumus lai nodrošinātu tiesas sprieduma izpildi izpildu lieta Nr.371/2008. Savukārt, 2010.gada 19.maijā, uz maksātnespējas procesa administratora lūguma pamata, ZTI pieņēma lēmumu par izpildu lietvedības apturēšanu līdz parādnieka tiesību pārņēmēja noteikšanai.

2010.gada 30.jūnijā, ņemot vērā piedzinēja pārstāvja iesniegumu, ZTI nolēma atjaunot apturētās izpildu darbības daļā pret /pers. A/.

Lietā nepastāv strīds par to, ka kopš 2012.gada jūnijā sūdzības iesniedzēja bija informēta par izpildu lietvedības atjaunošanu un ZTI /pers. C/ rīcību izpildu lietā Nr.371/2008, jo šajā laika posmā atkārtoti bija gan apturēta, gan atjaunota izpildu lietvedība, par ko ZTI /pers. C/ informēja sūdzības iesniedzēju.

Lietā pastāv strīds par to, vai pēc kārtējā sūdzības iesniedzējas 2013.gada 31.oktobra lūguma par izpildu lietvedības izbeigšanu, ZTI /pers. C/ 2013.gada 8.novembrī pieņēma lēmumu par lūguma noraidīšanu un nosūtījusi to sūdzības iesniedzējai.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka minētais lēmums nebija pieņemts 2013.gada 8.novembrī un nebija nosūtīts viņai, bet šo lēmumu viņa saņēma tikai pēc sūdzības iesniegšanas tiesā 2014.gada 16.janvārī, līdz ar ko, viņa nav nokavējusi procesuālo termiņu un viņai ir tiesības pārsūdzēt minēto lēmumu, iesniedzot 2013.gada 27.decembrī tiesā sūdzību par ZTI rīcību.

ZTI /pers. C/ un piedzinēja pārstāvis uzskata, ka nav apšaubāms fakts, ka 2013.gada 8.novembrī ZTI pieņēma lēmumu, kurš bija izsūtīts abām pusēm, tādēļ uzskatams, ka sūdzības iesniedzēja neievēroja likumā procesuālo termiņu sūdzības iesniegšanai, līdz ar ko tiesa nevar skatīt šo sūdzību.

Civilprocesa likuma 632.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesu izpildītāja darbības sprieduma izpildīšanā vai viņa atteikumu izpildīt šādas darbības, izņemot šā likuma 617.pantā noteikto gadījumu, piedzinējs vai parādnieks, iesniedzot motivētu sūdzību, var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc tiesu izpildītāja amata vietas 10 dienu laikā no pārsūdzamās darbības izdarīšanas dienas vai dienas, kad sūdzētājam, kuram nav paziņots par izdarāmās darbības laiku un vietu, kļuvis par to zināms.

Sūdzības iesniedzēja apšauba faktu, ka 2013.gada 8.novembrī tika sastādīts un viņai izsūtīts pārsūdzētais lēmums, bet nekādu pierādījumu tam, ka ZTI /pers. C/ falsificē dokumentus (ka norādīts sūdzībā) un neizsūta savus lēmumus pusēm, sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi tiesā, tas ir, nav izpildījusi Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā norādīto pierādīšanas pienākumu.

Tiesa ņem vērā, ka Civilprocesa likums vai cits normatīvais akts nenosaka ZTI pienākumu lēmuma nosūtīšanu ar ierakstīto sūtījumu, līdz ar ko ZTI nevar atbildēt par pasta sūtījumu piegādi adresātam.

Savukārt, tiesa atzīst, ka ar izpildu lietas Nr.371/08 materiāliem, ZTI /pers. C/ pierādījusi, ka tieši 2013.gada 8.novembrī viņa pieņēmusi lēmumu par lūguma noraidīšanu un nosūtījusi (parastā sūtījumā) to sūdzības iesniedzējai un piedzinējam, kā arī ir pierādīts, ka 2013.gada 28.decembrī ZTI /pers. C/ sastādījusi un nosūtījusi sūdzības iesniedzējai Paziņojumu izpildu lietā Nr.371/08, pievienojot jau agrāk nosūtīto lēmumu.

Tiesas sēdē šo faktu arī apstiprināja piedzinējā AS „Aldaris" pārstāvis, ko tiesa vērtē ka netiešo pierādījumu apstrīdētiem faktiem.

Tiesa secina, ka par 2013.gada 8.novembrī ZTI sastādīto lēmumu, sūdzības pēdējā iesniegšanas diena tiesā bija 2013.gada 19.novembris (ņemot vērā, ka 18.novembris ir svētku diena), bet sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību tiesā 2013.gada 27.decembrī.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, jo sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi materiālajā tiesību normā noteikto sūdzības iesniegšanas termiņu, kas ir pastāvīgs sūdzības noraidīšanas pamats, līdz ar ko pārējo faktisko apstākļu vērtēšanai nav pamata.

Ievērojot to, ka sūdzības iesniedzēja nokavēja ar likumu noteikto termiņu sūdzības iesniegšanai, atzīstams, ka tiesa ir atsvabināma no pienākuma vērtēt pierādījumus, ar kuriem sūdzības iesniedzēja pamato sūdzību.

Tiesa atzīst par pamatotu norādīt, ka sūdzības iesniedzējai, kas ir parādniece izpildu lietā Nr.371/08, ja viņa uzskata, ka viņas tiesības ir aizskartas, ir tiesības vērsties tiesā prasības kārtībā ar prasību par piedziņas no individuālā uzņēmuma īpašnieka tiesiskumu.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 632.panta noteikumiem, tiesa

n o l ē m a :

/pers. A/ sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 60.iecirkņa zvērināta tiesu izpildītāja /pers. C/ darbībām (rīcību) izpildu lietā Nr.371/2008 - noraidīt.

Lēmumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna lēmuma sagatavošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot blakus sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns lēmums sagatavots 2014.gada 17.martā.

Tiesnese I.Baiko